

Погореленко Н. П.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри банківської справи
Харківського навчально-наукового інституту
Університету банківської справи*

Пилипчук Д. С.

*магістр фінансово-економічного факультету
Харківського навчально-наукового інституту
Університету банківської справи*

Pohorelenko N. P.

*PhD, Associate Professor,
Associate Professor of Banking department
Kharkiv Educational and Scientific Institute
SHEE "University of Banking"*

Pylypchuk D. S.

*Master of Banking department
Finance and Economics Faculty
Kharkiv Educational and Scientific Institute
SHEE "University of Banking"*

РЕГУЛЯТОРНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

REGULATORY ACTIVITY OF THE NATIONAL BANK OF UKRAINE IN THE FINANCIAL STABILITY ENSURING

Анотація. У статті розглянуто мету, зміст та складники проведення стрес-тестування для забезпечення фінансової стабільності банківського сектору. Порівняно підходи, які є основою для проведення стрес-тестування. Визначено основні проблеми, які супроводжують функціонування фінансового та банківського секторів. Наведено та охарактеризовано підсумки проведеного діагностичного обстеження банківського сектору. Окреслено подальші напрями розвитку та реформування банківського сектору в контексті забезпечення фінансової стабільності.

Ключові слова: центральний банк, банківський сектор, стрес-тестування, фінансова стабільність, монетарна політика.

Вступ та постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку економіка України перебуває у стані перманентного тиску з боку численних соціально-економічних, кон'юнктурних та інституційних факторів, що мають переважно деструктивний вплив та вимагають невідкладних стримувальних заходів.

Для забезпечення фінансово-економічної стабільності як одного з ключових факторів «перезавантаження» кризових явищ та їх поступового подолання необхідне проведення виваженої та ефективної монетарної політики як складника загальноекономічної політики держави. Це зумовлюється тим, що питання фінансової стабільності зафіксовані як цільові у ключових програмних документах Національного банку України, таких як «Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року» [1] та «Основні засади грошово-кредитної політики на 2017 рік та середньострокову перспективу» [2]. Ці документи декларують фінансову стабільність як чинник, здатний перевести економічний розвиток держави на якісно новий рівень – забезпечення економічного зростання. Саме тому вивчення цієї проблеми набуває особливої значущості та доцільності проведення відповідних досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження питань щодо забезпечення комплексної фінансово-економічної стабільності зробили такі

відомі світові дослідники, як М. Карлберг, Б. Ейченгрін, Н. Сузманн, Дж. Стігліц, Т. Андерсен та інші.

Серед українських вчених варто виокремити роботи Я. Белінської, В. Козюка, В. Лагутіної, О. Барановського, О. Дзюблюка, Л. Примостки, В. Коваленко та інших.

Водночас є низка недостатньо вивчених аспектів механізму забезпечення фінансової стабільності. Зокрема, не розглядається стрес-тестування як важливий інструмент виявлення факторів впливу на фінансово-економічну стабільність та її забезпечення з огляду на сучасні виклики та проблеми.

Метою статті є розгляд підходів до реалізації регуляторної діяльності Національного банку України в частині проведення стрес-тестування як ефективного інструменту забезпечення фінансової стабільності банківського сектору, а також визначення ключових проблем його розвитку на основі аналізу показників діяльності для окреслення подальших перспектив розвитку та реформування.

Результати дослідження. Світові фінансові кризи наглядно демонструють, що навіть великі та системуючі суб'єкти ринку можуть зазнавати серйозних збитків, а деякі – взагалі ставати банкрутами. Аби не допустити їх краху та фатальної дестабілізації, ключові національні регулятори разом із підпорядкованими інституційними утвореннями мають розробляти та впроваджувати адекватні сучасним викликам підходи та методи

визначення проблем, що виникають у банківській системі, аби запобігти критичним ситуаціям та не допустити колапсу місцевого, регіонального чи навіть глобального рівня. Це пояснюється тим, що саме банківський сектор є тим ключовим суб'єктом, стабільність функціонування якого значною мірою визначає стабільний розвиток економічної системи держави загалом.

Центральні банки для діагностики поточного стану банківського сектору, вживання превентивних або протекційних заходів для унеможливлення загрозового розвитку подій використовують досить широкий спектр методів та інструментів.

Одним із ключових серед них є стрес-тестування. Його основною метою є адекватне оцінювання фактичного рівня стійкості та стабільності на мікро- та макро-рівні щодо потенційно можливих деструктивних коливань та негативних тенденцій.

Стрес-тестування дає змогу в кількісному вимірі оцінити ризики щодо неузгодженості позиції банку на ринку та шоккових ситуацій у зовнішньому середовищі – різких коливань валютних курсів, процентних ставок тощо. Національним банком України з метою визначення підходів для здійснення оцінки стабільності банківської системи або окремого банку за межами нормального операційного процесу та встановлення ступеня витривалості у разі виникнення екстремальних подій розроблено методичні рекомендації [3].

Відповідно до цих рекомендацій основним завданням після здійснення стрес-тестування у банку є підготовка превентивних стратегічних і тактичних заходів з метою врегулювання потенційних проблем або несприятливих ситуацій, що можуть мати місце в майбутньому, а також послабити вплив ключових ризиків на банківську діяльність загалом.

Центральні банки по-різному використовують інструменти стрес-тестування з огляду на певні об'єктивні, а подекуди й суб'єктивні обставини. Загалом, маючи приблизно схожі інструменти та системи розрахунків, різні макрофінансові регулятори створюють власні підходи щодо оцінки ризиків у системі.

Так, провідні національні регулятори з метою якісного моніторингу за системними ризиками активно використовують загальносвітову програму оцінки фінансового

сектору Financial Sector Assessment Program (FSAP), розроблену та запропоновану Міжнародним валютним фондом та Світовим банком. Ключовим елементом програми FSAP є макропроденційний аналіз, який дає змогу проводити виважену оцінку слабких та сильних сторін макрофінансової системи. Головною метою використання FSAP є не тільки оцінка стабільності та стійкості фінансового сектору, а й вимір його потенційного внеску в загально-економічне зростання і розвиток країни [4].

З іншого боку, для виваженого та ґрунтовного аналізу європейською та міжнародною спільнотою були укладені Базельські угоди III, де визначається перелік показників – об'єктів стрес-тестування, а також конкретні рекомендації щодо його проведення [5]. Головною рекомендацією є те, що банки повинні мати достатньо капіталу, який дорівнює 8% від суми активів, зважених на ризик. Крім того, у Базелі III представлені вимоги щодо необхідності врахування можливих сценаріїв розвитку подій. При цьому розрахунок базується на найбільш песимістичному сценарії – вилученні максимального обсягу та припливі мінімальної кількості грошових потоків [6].

Проведемо зіставлення Базельських рекомендацій та рекомендацій, що надають своїм членам Міжнародний валютний фонд та Світовий банк [7]. Порівняння цих підходів здійснено у табл. 1.

Важливим індикатором визначення рівня стійкості серед інших закордонними дослідниками вбачається показник, який можна охарактеризувати як співвідношення основного капіталу банку та загальних активів, зважених за ризиком. Це один із ключових індикаторів фінансової стійкості, який банки зобов'язані підтримувати на прийнятному рівні з огляду на прогнозні значення за результатами стрес-тестування. Провідні європейські банки серйозно ставляться до його виконання. Це підтверджують результати стрес-тестів європейських банків, які свідчать, що найбільші банки виконують вимоги, зазначені у Базелі III [8].

Це підтверджується також особливою увагою Національного банку України до виконання нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу H2, значення якого для банків має бути не менше 10% [9].

Крім рекомендацій Базельського комітету, для визначення ступеня виконання центральними банками окре-

Таблиця 1

Порівняння методики проведення стрес-тестування, яку використовують Міжнародний валютний фонд і Світовий банк, та методики його проведення відповідно до Базельських угод

Методика проведення стрес-тестування з позиції рекомендацій Міжнародного валютного фонду та Світового банку	Методика проведення стрес-тестування відповідно до Базельських угод (Базель II та Базель III)
АНАЛІЗ ЙМОВІРНІСНО-НЕВИЗНАЧЕНИХ ПОДІЙ	МЕТОД ЕЛАСТИЧНОСТЕЙ
у разі неможливості кількісної оцінки ймовірності реалізації сценаріїв, за якими оцінюються ризики	визначення односторонньої зміни об'єкта стрес-тесту внаслідок шокowego коливання значень основних економічних показників
АНАЛІЗ НАЙБІЛЬШ ЙМОВІРНИХ ПОДІЙ	МЕТОД ОЦІНКИ ВТРАТ
визначення «очікуваного ризику» як найважливішої статистичної характеристики й основи прийняття багатьох управлінських рішень	аналіз найбільш ймовірних подій або визначення втрат внаслідок реалізації економічних ризиків
АНАЛІЗ ПОМІРНО-НЕСПРИЯТЛИВИХ ПОДІЙ	СЦЕНАРНИЙ МЕТОД
ValueAtRisk-методика, за якої величина втрат іменується «неочікуваним ризиком» і використовується у поєднанні з «очікуваним ризиком»	аналіз помірно несприятливих подій, що дає змогу виявити максимальний розмір збитку, якого може зазнати інвестор за певний період часу за заданої ймовірності
АНАЛІЗ НАДЗВИЧАЙНИХ ПОДІЙ («ВИНЯТКОВИХ, АЛЕ МОЖЛИВИХ»)	ІНДЕКСНИЙ МЕТОД
аналіз подій, що складно піддаються статистичній оцінці та прогнозуванню, однак за своїми наслідками не можуть бути вилучені з розгляду	побудова «індексів ризику», динаміка значень яких залежить від сукупного впливу основних ризиків, які є істотними і впливають на стійкість

мих держав функції забезпечення фінансової стабільності використовується система індикаторів фінансової стабільності, яку з 2005 року, відповідно до вимог МВФ, імплементує Національний банк України.

Зокрема, на основі методології, викладеної в «Індикаторах фінансової стійкості: Керівництво з компіляції» [10], Національний банк України щоквартально формує та поширює дані щодо індикаторів фінансової стабільності банків за 12 основними та 10 рекомендованими індикаторами.

Зазначимо, що для більшості науковців ці індикатори мають досить інформаційний характер, оскільки за вказаними індикаторами відсутні нормативні (граничні) значення. До того ж, Національний банк України оприлюднює лише відповідний статистичний масив щодо щоквартальної динаміки їхніх значень за відсутності відповідних пояснень та коментарів щодо їх виконання, оскільки базовий документ щодо їх розрахунку [10] містить у собі дуже багато ремарок щодо необхідності подальшого уточнення та роз'яснення змісту цих індикаторів.

На виконання покладеного на нього завдання – досягнення та підтримки цінової стабільності в державі [2] – Національний банк України постійно здійснює аналіз показників функціонування банківського сектору з метою протидії потенційним ризикам, які можуть тією чи іншою мірою, прямо чи опосередковано порушувати стабільність системи.

Система вважається стабільною, якщо вона [9; 11]:

- полегшує ефективний розподіл фінансових ресурсів у просторі та часі;
- дає змогу здійснювати оцінку, котирування, розподіл та управління фінансовими ризиками;
- зберігає здатність виконувати ці найважливіші функції навіть за умов зовнішніх потрясінь або посилення диспропорцій.

У своїй макропруденційній політиці Національний банк України виходить з того, що загальносистемні ризики, які викликані зовнішніми та внутрішніми факторами, часто можуть бути наслідком цілеспрямованих дій (або бездіяльності) групи окремих фінансових установ. Саме тому він не тільки проводить цілеспрямований та комплексний

моніторинг виконання банками економічних нормативів, але й контролює загалом їхню політику відповідно до наявних інструментів з метою запобігання ризикам.

На жаль, доводиться констатувати, що основні показники розвитку банківської системи все ще демонструють негативну динаміку.

З іншого боку, Національний банк України здійснює прогнозування основних макроекономічних показників за декількома сценаріями можливого розвитку – базовим, оптимістичним та песимістичним [12].

Порівняння основних прогнозних показників із фактичними значеннями наведено у табл. 2.

Хотілось би відзначити досить високу якість сформованих прогнозів регулятора, оскільки порівняння прогнозних та фактичних значень за ключовими показниками свідчить про відсутність значних розбіжностей.

У «Звіті про фінансову стабільність. Грудень 2016» [12] зазначається, що сьогодні вітчизняний фінансовий сектор є досить вразливим до потенційних «шокових ситуацій». Його основні макроекономічні ризики в поточному році пов'язані із зовнішнім сектором

Дефіцит поточного рахунку платіжного балансу в 2016 році зріс до 3,8 млрд. дол. США (4,1% від ВВП) порівняно з 189 млн. дол. США (0,2% від ВВП) у 2015 році [12], насамперед через погіршення умов зовнішньої торгівлі.

У вересні відповідно до прийнятої програми розширеного фінансування МВФ виділив Україні транш обсягом 1 млрд. дол. США. Це стало позитивним сигналом для міжнародних партнерів України та дало змогу отримати додаткове фінансування від інших міжнародних кредиторів. Наприклад, наприкінці вересня 2016 року Міністерство фінансів України розмістило єврооблігації під гарантії уряду США, залучивши, таким чином, 1 млрд. дол. США. Загалом, залучаючи зовнішнє фінансування, Національний банк за 2016 рік наростив міжнародні резерви на 16% [12].

Протягом 2016 року Національний банк України продовжив проводити започатковане у період початку «очищення» банківського сектору загальне діагностичне обстеження та оцінку якості активів та достатності капіталу ще 40 банків. Результати обстеження показали, на

Таблиця 2

Порівняння прогнозованих та фактичних показників НБУ на 2014–2017 рр.

Показник	2014	2015		2016		2017
	факт	прогноз	факт	прогноз	факт	прогноз
Реальний ВВП, зміна порівняно з попереднім роком, %	-6,8	-9,0	-9,8	2,0	2,3	3,5
Дефлятор ВВП порівняно з попереднім роком, %	14,8	39,0	38,9	12,0	17,1	9,9
Номинальний ВВП, зміна порівняно з попереднім роком, %	7,0	26,4	18,6	14,2	19,8	13,7
Міжбанківський курс гривня / долар США, кінець періоду	15,8	23,5	24,0	24,4	27,2	24,9
Міжбанківський курс гривня / долар США, середній за період	12,0	22,0	21,8	24,1	25,6	24,7
Індекс споживчих цін порівняно з попереднім роком, %	24,9	45,8	43,3	12,0	12,4	8,0
Базовий індекс споживчих цін порівняно з попереднім роком, %	22,8	35,0	34,7	8,5	5,8	6,1
Інфляція цін виробників порівняно з попереднім роком, %	31,8	31,8	25,4	12,5	35,7	10,9
Кредитна процентна ставка в гривні, %	17,2	21,1	21,8	15,8	18,5	13,7
Депозитна процентна ставка в гривні, %	11,7	12,9	13,0	9,3	11,4	7,6
Кредитна процентна ставка у валюті, %	8,7	8,3	8,8	8,4	8,8	8,5
Депозитна процентна ставка у валюті, %	6,7	6,5	6,7	5,8	4,7	5,5
Середньомісячна заробітна плата, %	3480	4256	4195	4958	5183	5628
Реальна заробітна плата, зміна порівняно з попереднім роком, %	-6,5	-18,5	-20,2	2,0	9,0	3,3
Рівень безробіття (МОП)	9,3	11,5	9,1	11,0	9,7	9,4

Результати діагностики банків станом на 26.04.2017 р.

	Перша двадцятка	Друга двадцятка	Третя двадцятка
Дати проведення діагностики	01.04.2015 р.	01.01.2016 р.	01.04.2016 р.
Кількість банків, що завершили діагностику	20	19	21
Кількість банків, що не потребували докапіталізації	4	7	10
Надали програми докапіталізації / плани реструктуризації	16	12	11
Виконали Програми / Плани в повному обсязі	8	3	1, очікує на затвердження координаційного комітету

Джерело: [9]

жаль, серйозні та тривалі проблеми більшості українських банків, такі як неадекватне відображення якості активів та високий рівень прихованого кредитного ризику [12].

Стрес-тестування полягало у перевірці ступеня можливості протидії банків макрофінансовим шокам. Виходячи з того, що головною метою проведення тестування було виявлення реальних кредитних ризиків, Національний банк України дотримувався цілої низки ключових принципів, які були задекларовані ним у Меморандумі про економічну і фінансову політику (березень 2017 року) [13]:

- забезпечення міцної фінансової системи;
- посилення нагляду та регулювання банків;
- дотримання усіма банками цілей щодо зменшення та обмеження обсягу операцій з пов'язаними особами;
- забезпечення ефективного корпоративного управління в банках;
- зміцнення режиму реструктуризації корпоративного боргу та захисту прав кредиторів.

За результатами діагностики 40 банків оцінка рівня проблемних кредитів (NPL) зросла із заявлених банками 19% до 43%. Виявлений рівень у 40 банках усе ж менший, ніж у найбільших двадцяти банках (53%). Найбільші розбіжності між заявленим рівнем NPL та оцінкою діагностичного обстеження виявлено у портфелі кредитів суб'єктам господарювання у національній валюті – приріст становить 31 відсотковий пункт [12].

Підсумки проведеної діагностики виглядають таким чином (табл. 3):

З січня 2017 року Національний банк України вводить нові правила оцінки кредитних ризиків у банках. Оновлений документ [14] розроблено з метою усунення істотних прогалин у регуляторному процесі. Це давало змогу банкам формально занижувати показник проблемних кредитів у власному портфелі та загальні обсяги кредитного ризику за активами. Відповідно до попередніх оцінок спеціалістів Національного банку ефект від оновлення постанови буде вкрай близьким до результатів обстеження шістдесяти банків, що проводилося регулятором протягом двох останніх років.

Зазначені оцінки кредитного ризику за новими правилами загалом не будуть зменшуватись, оскільки Національний банк України здійснив у остаточній версії Постанови № 351 «Про затвердження Положення про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями» певні корективи відповідно до проведених консультацій із банками після оприлюднення цього документа [14].

Таким чином, введення регулятором нових правил не стане причиною необхідності залучення додаткового капіталу тими вітчизняними банками, які наразі докапіталізувалися за результатами вже проведених обстежень.

При цьому невеликим банкам, які ще жодного разу не проходили діагностичного обстеження і, відповідно, не мають узгоджених НБУ програм капіталізації, буде надано спеціальний перехідний період для здійснення ними докапіталізації за умови виявлення відповідної потреби під час переходу на нові правила [12].

За оцінками Національного банку України максимальні значення показника проблемних кредитів у портфелях вітчизняних банків вже позаду. Водночас доводиться констатувати, що чималу частку проблемних кредитів, швидше за все, не вдасться повернути до категорії якісних. З іншого боку, у більшості банків, що вже пройшли діагностику, такі кредити відповідним чином зарезервовані або під покриття оцінених збитків залучено капітал у достатньому обсязі.

Необхідний поштовх на шляху покращення якості корпоративного кредитного портфеля може надати прийнятий Закон України «Про фінансову реструктуризацію», що дає унормовані на законодавчому рівні можливості банкам і позичальникам проводити реструктуризацію зобов'язань у відносно короткі терміни [15]. Це дасть змогу банкам суттєво покращити власні кредитні портфелі, очистити їх від неякісних активів та отримати при цьому податкові пільги на розформовані резерви.

Висновки. Основними напрямками забезпечення фінансової стабільності у поточному році є [12]:

- запровадження нового інструменту підтримки ліквідності банків «emergency liquidity assistance» (ELA) – екстреної підтримки ліквідності;
- підвищення стандартів розкриття фінансової та пруденційної звітності банків;
- розроблення дорожньої карти гармонізації банківського регулювання із рекомендаціями Базельського комітету та Директивами ЄС;
- надання до публічного обговорення стратегії національної макропруденційної політики;
- розроблення нормативу щодо коефіцієнту покриття ліквідністю (LCR) для його впровадження у 2018 році;
- впровадження нового наглядового підходу та поступова валютна лібералізація.

Реалізація запланованих заходів сприятиме досягненню фінансової стабільності не тільки банківського сектору, а й через нього – реального сектору з подальшим піднесенням його діяльності на якісно новий рівень.

Список використаних джерел:

1. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=18563297>
2. Основні засади грошово-кредитної політики на 2017 рік та середньострокову перспективу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=41258582>

3. Методичні рекомендації щодо порядку проведення стрес-тестування в банках України: методичні рекомендації, затверджені постановою Правління Національного банку України № 460 від 06.08.2009 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0460500-09>
4. The Financial Sector Assessment Program (FSAP) [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.imf.org/external/np/fsap/fssa.aspx>
5. Basel III: A global regulatory framework for more resilient banks and banking system [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lw.com/upload/pubcontent/_pdf/pub3947_1.pdf
6. Ачкасова С.А. державне регулювання ліквідності банків України відповідно до вимог Базель III / С.А. Ачкасова, М.А. Устїєнкова // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2014. – Випуск 9. Частина 3. – С. 178–181.
7. Sbarcea I. Implementation of Basel III in the European Banking Sector / I. Sbarcea // Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics, 2015. – № 6 (171). – С. 60–65.
8. Financial Stability Review [Electronic resource]. – Access mode: <https://www.ecb.europa.eu/pub/fsr/html/index.en.html>
9. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/>
10. Показатели финансовой устойчивости. Руководство по составлению. – Вашингтон: Международный Валютный Фонд, 2007. – 324 с.
11. Примостка Л.О. Регулювання діяльності банків в умовах глобальних викликів: монографія / Л.О. Примостка, М.І. Диба, О.О. Чуб та ін.; за ред. Л.О. Примостки. – К.: КНЕУ, 2012. – 459 с.
12. Звіт про фінансову стабільність. Грудень 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=40819104>
13. Меморандум про економічну і фінансову політику від 02 березня 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=46564506>
14. Положення про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями: положення, затверджене постановою Правління Національного банку України № 351 від 30.06.2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0351500-16>
15. Закон України «Про фінансову реструктуризацію» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1414-19>

Аннотация. В статье рассмотрены цели, содержание и составляющие проведения стресс-тестирования для обеспечения финансовой стабильности банковского сектора. Проведено сравнение подходов, которые являются основой для проведения стресс-тестирования. Определены основные проблемы, которые сопровождают функционирование финансового и банковского секторов. Приведены и охарактеризованы итоги проведенного диагностического обследования банковского сектора. Определены дальнейшие направления развития и реформирования банковского сектора в контексте обеспечения финансовой стабильности.

Ключевые слова: центральный банк, банковский сектор, стресс-тестирование, финансовая стабильность, монетарная политика.

Summary. The paper considers goals, contents and components of the stress test to ensure the financial stability of the banking sector. It conducts comparative approaches, which are the basis for stress-testing. It identifies the main problems that accompany the functioning of the financial and banking sectors. The paper shows and describes the results of the banking sector examinations. It defines the future direction of development and reform of the banking sector in the context of the financial stability ensuring.

Key words: central bank, banking sector, stress testing, financial stability, monetary policy.